

Sygn. akt II Cz 1033/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **Banku (...) S.A. w K.**

przeciwko: **B. M.-L.**

o: **egzekucję świadczenia pieniężnego**

w przedmiocie skargi dłużniczki na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy – H. G. w sprawie Km 1223/12 – zarządzenie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16 września 2013 r. sygn. akt XII Co 10153/12

postanawia:

odrzuć zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1033/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 16 września 2013 r. umorzył postępowanie w przedmiocie skargi dłużniczki na czynność komornika sądowego – zarządzenie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że dłużniczka w dniu 21 sierpnia 2013 r. wniosła skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy H. G. w sprawie Km 1223/12 - zarządzenie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości, wraz z wnioskiem o przewrócenie terminu do dokonania wskazanej czynności. Dłużniczka podniosła, iż w dniu 14 lutego 2013r. nastąpił opis i oszacowanie, zaś biegły sporządził operat szacunkowy, wobec czego nie ma podstaw do sporządzenia dodatkowego opisu i oszacowania, co narażałoby to dłużnika na dodatkowe koszty.

Sąd podkreślił, że rozstrzygnięcie merytoryczne skargi na czynności komornika musi zmierzać do zapewnienia skarżącemu ochrony prawnej. W przedmiotowej sprawie jest to aktualnie niemożliwe z uwagi na dokonaną czynność Komornika. Sąd rozpoznający skargę nie miałby już bowiem możliwości ochrony praw dłużnika, nawet gdyby Komornik rzeczywiście dopuścił się naruszeń. Sąd wskazał jednocześnie, że z akt egzekucyjnych wynika, iż czynność opisu i oszacowania przeprowadzona przez Komornika w dniu 22 sierpnia 2013r. była jedyną taką czynnością w

przedmiotowej sprawie, natomiast w dniu 14 lutego 2013r. miały miejsce jedynie oględziny nieruchomości z udziałem biegłego, nie zaś opis i oszacowanie, które odbyło się dopiero w dniu 22 sierpnia 2013r. W związku z wnioskiem wierzyciela o przeprowadzenie opisu i oszacowania Komornik miał obowiązek czynność taką zarządzić.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 355 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. postępowanie ze skargi umorzył, uznając iż wydanie orzeczenia w przedmiocie wniesionej skargi wobec przeprowadzenia czynności, której zarządzenia skarga dotyczyła, stało się bezprzedmiotowe.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyła zażaleniem dłużniczka, domagając się jego uchylecia oraz przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i wstrzymania licytacji zajętej nieruchomości. Zarzuciła naruszenie art. 169 §5 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. poprzez brak rozstrzygnięcia w przedmiocie jej wniosku o przywrócenie terminu, a także naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez brak rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki, jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu. Na wstępie stwierdzić należy, że zgodnie z art. 767⁴ §1 k.p.c. na postanowienie Sądu Rejonowego wydane w przedmiocie skargi na czynność komornika zażalenie przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Dopuszczalność zażalenia wynika z treści art. 394 §1 k.p.c., który poprzez ogólne odesłanie z art. 13 §2 k.p.c. znajduje zastosowanie w sprawach egzekucyjnych oraz w przypadkach wyraźnie wskazanych w przepisach regulujących postępowanie egzekucyjne w części trzeciej k.p.c.

Z treści skargi dłużniczki wynika, że skarży ona umorzenie przez Sąd Rejonowy postępowania w przedmiocie jej skargi na zarządzenie przez Komornika Sądowego dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości.

Tymczasem zgodnie z art. 950 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego przysługuje jedynie w przedmiocie skargi na opis i oszacowanie, jako określoną czynność komornika, z czego wynika, że zażalenie nie przysługuje na postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie skargi na samo zarządzenie przez Komornika Sądowego dodatkowego opisu i oszacowania.

Jednocześnie umorzenie przez Sąd Rejonowy postępowania w przedmiocie skargi nie jest umorzeniem postępowania w rozumieniu art. 394 §1 k.p.c., ani art. 828 k.p.c., gdyż powyższe przepisy odnoszą się do umorzenia całego postępowania, a nie postępowania ze skargi na czynność komornika sądowego.

W konsekwencji Sąd Rejonowy powinien odrzucić zażalenie dłużniczki na postanowienie z dnia 16 września 2013 roku, zamiast nadawać mu bieg. (art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c.)

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie dłużniczki, jako niedopuszczalne. (art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. i w zw. z art. 13 §2 k.p.c.)